

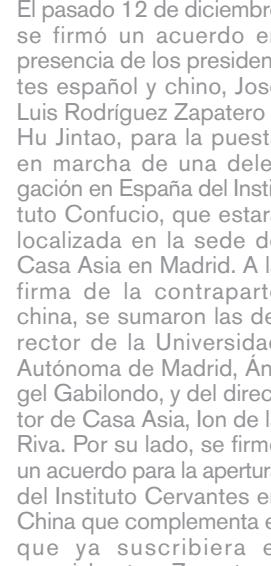
Un Plan Asia con conocimiento de causa

Tras el Plan Marco lanzado en el año 2000, el **Plan de Acción Asia y Pacífico 2005-2008** ha sido presentado por el presidente Zapatero. Un Plan de Estado, tal como definió al presentarlo, y a largo plazo; producto de la toma de conciencia de que "en la era de la globalización los intereses políticos, económicos, educativos y culturales de España están en juego también en Asia." Coordinado por el director de Casa Asia, Ión de la Riva, en su faceta de Embajador en Misión Especial para el Plan de Acción Asia y Pacífico, el Plan incluye acciones concretas ya comprometidas por los diferentes ministerios y órganos responsables, desde aperturas de embajadas, consulados y sedes del Instituto Cervantes a agregadurías de ministerios como Defensa e Interior, *Años de España*, Conmemoraciones y Planes integrales de mercado (China, Japón, India). El libro es un buen reflejo del terreno avanzado, puesto que además del recuento de las actuaciones recientes y de los proyectos (algunos de ellos, objetivos ya cumplidos, como las Tribunas con India, Corea o Filipinas), el texto de sus 301 páginas incluye multitud de cifras y estadísticas. Son datos que han permitido esa concreción y que, además, muestran la solidez del trabajo previo, sustentado por primera vez con un presupuesto significativo. Para descargar el texto http://www.casaasia.es/documentos/plan_accion_asia2005.pdf

Debates en el Fórum Asia

La recuperación de Japón no es producto sólo de un repunte momentáneo del consumo interno sino también de factores psicológicos y de los cambios tan profundos durante la mal-llamada "década perdida." Se percibe un cambio de tendencia de España ante el reto asiático, porque las grandes empresas están tomando el testigo de la iniciativa que hasta ahora han tenido las pequeñas y medianas, gracias a factores como el impacto del deporte y la próxima liberalización de los sectores energéticos y de los servicios, especialmente el sector bancario. El impacto del crecimiento asiático sobre Europa ha sido positivo y puede seguir así si se cumplen las obligaciones, aunque es inevitable olvidar que la viabilidad de algunos sectores es muy complicada, como el textil. Mantener la ventaja tecnológica resulta imprescindible para ese impacto positivo, pero para ello no sólo es necesaria la financiación, sino también mantener un entorno competitivo. El potencial de la India es inmenso, pero para su pleno desarrollo hace falta, sobre todo, que se encuentren las "dos Indias:" los informáticos de Bangalore deben compartir más con los casi 800 millones de campesinos o el 90% de indios que nunca han tocado un ordenador. Aunque Madrid no participa ni es posible el status de observador, el foro APEC presenta posibilidades para la triangulación, una idea que puede defender España a través de empresas que participan en subcomités.

Tradición y adaptación en Taiwán

Futuru T. L. Tsai, estudiante de doctorado del Instituto de Antropología de la Universidad Nacional Tsing Hua de Taiwán ha realizado un espléndido documental sobre la adaptación a los cambios y la modernidad en un pueblo de la costa suroriental de Taiwán poblado por la etnia Amis, Dulan (都蘭), que sigue manteniendo sistemas sociales tradicionales. Lo titula *Amis Hip hop*, utilizando este ritmo tan alejado teóricamente de las tradiciones asiáticas como metáfora para mostrar la adaptación a la modernidad y la pervivencia de las tradiciones culturales entre la juventud de los pueblos aborígenes, percibidos básicamente entre los chinos mayoritarios *han* como "sencillos." Futuru ha sido premiado por la Society for East Asian Anthropology (SEAA) por "presentar los resultados visibles del globalismo, de las maneras destruyadoras de las representaciones modernas, de preguntarse los cambiantes significados de la tradición y la adaptación y por ilustrar tanto la adaptación cultural como el cambio," según se indica en la lista de discusión H-Asia. Para permitir utilizarlo en las clases, además, es posible descargarlo (4 GB) en la dirección www.oz.nthu.edu.tw/~d929802/amishiphop/index.html.

Cervantes y Confucio se dan la mano

El pasado 12 de diciembre se firmó un acuerdo en presencia de los presidentes español y chino, José Luis Rodríguez Zapatero y Hu Jintao, para la puesta en marcha de una delegación en España del Instituto Confucio, que estará localizada en la sede de Casa Asia en Madrid. A la firma de la contraparte china, se sumaron las del rector de la Universidad Autónoma de Madrid, Ángel Gabilondo, y del director de Casa Asia, Ión de la Riva. Por su lado, se firmó un acuerdo para la apertura del Instituto Cervantes en China que complementa el que ya suscribiera el presidente Zapatero durante su visita a Beijing del pasado mes de julio.

Libros negros sobre hombres blancos

Un enorme libro de más de mil páginas para un tema también enorme que ha marcado a toda la humanidad, *El libro negro del colonialismo. Siglos XVI al XXI: del exterminio al arrepentimiento* (Madrid, La Esfera de los libros, 2005). El excelente historiador galo Marc Ferro ha editado, con un elenco de especialistas mayoritariamente franceses, un libro duro, que no evita hablar ni de luchas ni de esas matanzas que fueron justificadas, incluso, como necesarias para el propio progreso material y espiritual de esos pueblos masacrados. El libro incluye perspectivas novedosas, como el impacto sobre las mujeres, las imágenes en la ciencia o el arte, e incluso las discusiones actuales sobre reparaciones. La presencia holandesa en Indonesia, el reinado de lo "cínicamente correcto" en India, la colonización francesa en Indochina, la rusa en el Cáucaso e incluso el propio colonialismo japonés permiten ser comparados en este libro con lo ocurrido en el resto del mundo.

Hong kong reclama su cine legendario

Tsui Hark, el cantones criado en Vietnam convertido desde los años ochenta en uno de los directores más famosos en China, ha dirigido una de las mayores superproducciones del cine del género WuXia. Son películas caballerescas, pero sus espadachines son más parecidos a Amadis o a Tirant Lo Blanc que a nuestro contemporáneo Alatriste. Con un gran éxito de público en China, *Siete Espadas* (2005) ha permitido ganar al cine de Hong Kong el terreno perdido en Asia, pero no parece que esté atrayendo públicos masivos en España.

Para quienes resulten poco atraídos por las bondades de los buenos y las maldades de los perversos, algunas escenas permiten satisfacciones importantes, como un duelo por las paredes de un corredor estrecho, las banderas resplandecientes a la luz de la luna y, sobre todo, una fotografía excepcional de parajes desérticos, premiada en el último festival de Sitges.

Las tríadas, retratadas por Johnnie To

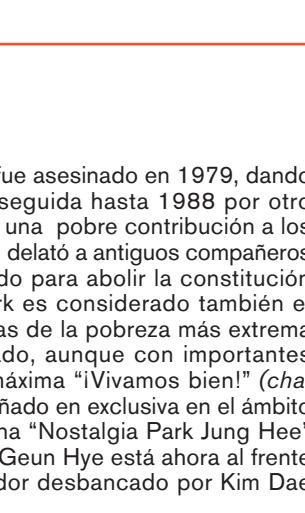
El homenaje de Quentin Tarantino en Sitges a este experto cineasta fue un claro reflejo de las concomitancias en las películas de los dos directores, obvias también en el ocasional humor negro del último trabajo del asiático, *Election* (Hong Kong, 2005) Dos generaciones de mafiosos envueltos en la elección de un nuevo líder son la trama de una película repleta de peleas, pero diferente de la WuXia, porque todos están emponzados por el poder y el crimen. Una ciudad, dos violencias, podría decirse; pero con algunos puntos en común interesantes. Como en tantas otras películas, las reliquias del pasado (un cetro centenario, unas espadas milenarias) son cruciales para los argumentos, pero también su justificación como una forma de defender a la sociedad frente a la tiranía. Defender a los Ming frente a los Ch'ing que en el siglo XVII invadieron el país o, como Johnnie To ha recordado en una entrevista a CineAsia, asegurar que "en un principio no era un grupo criminal, sino un grupo anti-político." Algo parecido al argumento preferido por la Yakuza japonesa, es decir, su trabajo de mantener el orden en la sociedad cuando el Estado desapareció tras la derrota de 1945. Un esfuerzo por justificar lo injustificable.

Asia también en los quioscos

Si primero fueron las comidas y después han sido las películas, la tercera vía de penetración cultural asiática en España puede ser su literatura, aunque la carencia de traductores es un hándicap difícil de soslayar. El éxito comercial de las dos versiones del *Romance de Genji* de Murasaki Shikibu (la editorial Destino ha vendido 10.000 ejemplares en tres meses), de Haruki Murakami con *Tokio Blues* (45.000 ejemplares, aunque quien suscribe prefiere *La crónica del pájaro que da cadera al mundo*) y de la creciente producción editorial relativa a Asia está reflejándose también en las colecciones en quioscos, destinadas en principio a públicos masivos. Junto a *Asia Connection*, una colección de periodicidad bisemanal dedicada al "mejor cine asiático de acción", con películas como *Killer* o *El último héroe de China*, Planeta de Agostini ha lanzado la *Biblioteca Oriental*, cuyo significado parece coincidir con el que se asigna a Asia, con autores chinos (Amy Tan, Gao Xinjian), japoneses (Yasunari Kawabata, Yokio Mishima) e indios (Chitra Banerjee Divarakum Manju Kapur). A pesar de ello, algunas colecciones de medios de comunicación masivos siguen pecando de un eurocentrismo cada vez más difícil de justificar, sin una novela histórica siquiera de tema asiático.

Hollywood retrata a un Japón "disneyizado" de rostros chinos

Por fin, la preciosista novela de Arthur Golden, *Vida de una geisha* pasa al celuloide. El autor americano cuidó su obra con un vocabulario excelente que llevó de cabeza a sus traductores (especialmente, al japonés) y su éxito fue seguido por Kiharu Nakamura y Liza Dalby, que sacaron a relucir las adaptaciones excesivas a los deseos del público. El marketing de Hollywood, sin embargo, ha sido incapaz de superar las dificultades de conjugar objetivos tan contradictorios. La película dirigida por Rob Marshall, *Memorias de Una Geisha*, despliega continuos paisajes excelentes de cerezos en flor y convierte a la guerra de los quince años (1931-45) en algo tangencial pero no pasa de la simplonería argumental. Con apenas un par de personajes japoneses entre el elenco principal, Ken Watanabe (*El último Samurái*) y Koji Yakusho (*Shall we dance?*), Zhang Ziyi, Michelle Yeoh o Gong Li presentan verdaderos desfiles de kimonos, pero en un paisaje propio de Disney dedicado a perpetuar la imagen del Japón del crisantemo. Durante el periodo Shōwa (1925-89) temprano en que se desarrolla la película, las geishas ya eran objeto de atención por su papel en la modernización de Japón, pero sus adalides fueron, más bien, las *jokyū* (女給 camareras de café) y, sobre todo, las *moga* (モガ de modan gaaru, o mujeres que preferían llevar ropa occidental).

Valores en el auge asiático

Los factores culturales son considerados normalmente más como un obstáculo para entender Asia que como una explicación de su auge. Sean Golden, director del Centre d'Estudis Interculturals de la Universitat Autònoma de Barcelona, está interesado desde hace años en la necesidad de incorporar este eje a las coordenadas necesarias para entender Asia. El autobombo alrededor de los valores asiáticos declinó a raíz de la crisis de 1997, tal como ocurriera con la *nihonjinron* japonesa, una vez que explotó la economía de la burbuja. Una clara consecuencia de ello es su libro *Multiculturalismo versus Unilateralismo en Asia: el peso internacional de los "valores asiáticos"* (Barcelona, Cidob, 2004) en donde no sólo reúne un excelente elenco de especialistas sino que también realiza un esfuerzo importante por explicar el impacto de estos valores en los ámbitos político, económico o de seguridad.

Comentarios y sugerencias: casaasia@casaasia.es

Economía

Sociedad

Cultura

Alto Patronato:

Collegi d'Arquitectes de Catalunya

NOVARTIS

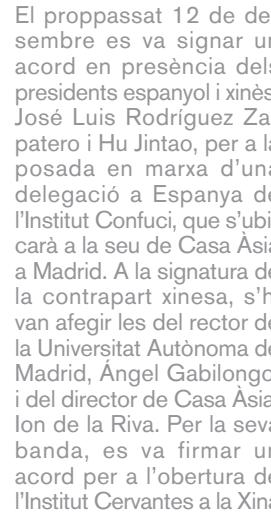
Un Pla Àsia amb coneixement de causa

Després del Pla Marc llançat l'any 2000, el **Pla d'Acció Àsia i Pacífic 2005-2008** ha estat presentat pel president Zapatero. Un Pla d'Estat, tal com va definir en presentar-lo, i a llarg termini; producte de la presa de consciència que "en l'era de la globalització, els interessos polítics, econòmics, educatius i culturals d'Espanya estan en joc també a Àsia". Coordinat pel director de Casa Àsia, Ion de la Riva, com a ambaixador en Missió Especial per al Pla d'Acció Àsia i Pacífic, el Pla inclou accions concretes ja compromeses pels diferents ministeris i òrgans responsables, des d'obertures d'ambaixades, consolats i seus de l'Institut Cervantes, fins a oficines agregades de ministeris com ara de Defensa i d'Interior, *Años de España*, commemoracions i plans integrals de mercat (la Xina, el Japó i l'Índia). El llibre és un bon reflex del terreny avançat, ja que, a més del recompte de les actuacions recents i dels projectes (alguns d'ells, objectius ja complerts, com ara les Tribunes amb l'Índia, Corea o Filipines), el text de les seves 301 pàgines inclou gran quantitat de xifres i estadístiques. Són dades que han permès una concreció i que, a més, mostren la solidesa de la feina prèvia, sustentada per primera vegada amb un pressupost significatiu. Per descarregar el text, podeu consultar el web: http://www.casaasia.es/documentos/plan_accion_asia2005.pdf

Debats al Fòrum Àsia

La recuperació del Japó no és producte només d'un repunt momentani del consum intern, sinó també de factors psicològics i dels canvis tan profunds durant l'època coneuguda amb el malnom de "dècada perduda". Es percep un canvi de tendència d'Espanya davant el repte asiàtic perquè les grans empreses comencen a prendre el relleu de la iniciativa que fins ara han tingut les petites i mitjanes empreses, gràcies a factors com ara l'impacte de l'esport i la propera liberalització dels sectors energètics i de serveis, especialment el sector bancari. L'impacte del creixement asiàtic sobre Europa és fins ara positiu i pot continuar així si es compleixen bé les obligacions, tot i que és inevitable oblidar que la viabilitat d'alguns sectors és molt complicada, com el tèxtil. Mantenir l'avantatge tecnològic resulta imprescindible per en aquest impacte positiu però, per això, no només cal el finançament, sinó també mantenir un entorn competitiu. El potencial de l'Índia és immens però, per tal que es trobin les "dues Índies", els informàtics de Bangalore han de compartir més amb els gairebé 800 milions de camperols o el 90% d'indis que mai no han tocat un ordinador. Encara que Madrid no participa ni és possible l'estatus d'observador, el fòrum APEC presenta possibilitats per a la triangulació, una idea que pot defensar Espanya a través d'empreses que participen en subcomitès.

Tradició i adaptació a Taiwan

Futuru T. L. Tsai, estudiant de doctorat de l'Institut d'Antropologia de la Universitat Nacional Tsing Hua de Taiwan ha realitzat un esplèndid documental sobre l'adaptació als canvis i la modernitat en un poble de la costa suboriental de Taiwan poblat per l'étnia Amis, Dulan (都蘭), que encara manté sistemes socials tradicionals. Es titula *Amis Hip hop*, i utilitzà aquest ritme tan allunyat teòricament de les tradicions asiàtiques com a metàfora per mostrar l'adaptació a la modernitat i la pervivència de les tradicions culturals entre la joventut dels pobles aborigens, considerats bàsicament entre els xinesos majoritaris com *han* "senzills". Futuru ha estat premiat per la Society for East Asian Anthropology (SEAA) per "presentar els resultats visibles del globalisme, de les maneres deconstruktivitzadores de les representacions modernes, de preguntar-se els significats canviants de la tradició i l'adaptació i per il·lustrar tant l'adaptació cultural com el canvi", segons s'indica a la llista de discussió H-Asia. A més, és possible descarregar-se'l per fer-lo servir a les classes (4 GB) a www.oz.nthu.edu.tw/~d929802/amishiphop/index.html.

Cervantes i Confuci es donen la mà

El proppassat 12 de desembre es va signar un acord en presència dels presidents espanyol i xinès, José Luis Rodríguez Zapatero i Hu Jintao, per a la posada en marxa d'una delegació a Espanya de l'Institut Confuci, que s'ubicarà a la seu de Casa Àsia a Madrid. A la signatura de la contrapart xinesa, s'hi van afegir les del rector de la Universitat Autònoma de Madrid, Ángel Gabilondo, i del director de Casa Àsia, Ion de la Riva. Per la seva banda, es va firmar un acord per a l'obertura de l'Institut Cervantes a la Xina que complementa el que ja va subscriure el president Zapatero durant la seva visita a Pequín el passat mes de juliol.

Llibres negres sobre homes blancs

Un enorme llibre de més de mil pàgines per a un tema també enorme que ha marcat tota la humanitat, *El libro negro del colonialismo. Siglos XVI al XXI: del exterminio al arrepentimiento* (Madrid, La Esfera de los libros, 2005). L'excellent historiador francès Marc Ferro ha editat, amb un repertori d'especialistes majoritàriament francesos, un llibre dur, que no evita parlar ni de lluites ni de les matances que va ser justificades, fins i tot, com a necessàries per al propi progrés material i espiritual dels pobles destruïts. El llibre inclou perspectives noves, com ara l'impacte sobre les dones, les imatges en la ciència o l'art, i fins i tot les discussions actuals sobre reparacions. La presència holandesa a Indonèsia, el regnat del que és "cínicament correcte" a l'Índia, la colonització francesa a Indoxina, la rusa al Caucas i també el propi colonialisme japonès permeten ser comparats en aquest llibre amb el que s'ha esdevingut a la resta del món.

Hong kong reclama el seu cinema llegendari

Tsui Hark, el cantonès criat al Vietnam i que va esdevenir als anys vuitanta un dels directors

més famosos a la Xina, ha dirigit una de les superproduccions més importants del cinema

del gènere WuXia. Són pel·lícules de cavallers, però els seus espadatxins s'assemblen més a Amadis o a Tirant Lo Blanc que al nostre contemporani Alatriste. Amb un gran èxit de públic a la Xina, *Siete Espadas* (2005) ha permès guanyar al cinema de Hong Kong el terreny perdut a Àsia, però no sembla que atregui un públic massiu a Espanya. Per als qui se sentin poc atrets per les bondats dels bons i les maldats dels perversos, algunes escenes donen satisfaccions importants, com un duel per les parets d'un passadís estret, les banderes que brillen a la llum de la lluna i, sobretot, una fotografia excepcional de paratges desèrtics, premiada al darrer festival de Sitges.

Les tríades, retratades per Johnnie To

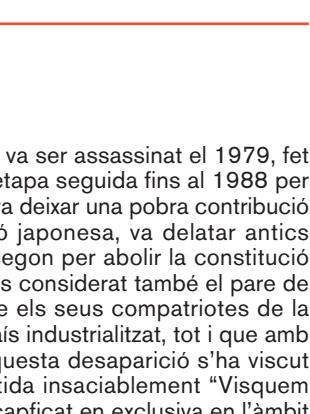
L'homenatge de Quentin Tarantino a Sitges a aquest expert cineasta va ser un clar reflex de les concomitànies a les pel·lícules dels dos directors, òbviament en l'occasional humor negre del darrer treball de l'asiàtic *Electron* (Hong Kong, 2005). Dues generacions de mafiosos implicats en l'elecció d'un nou líder són la trama d'una pel·lícula plena de baralles, però diferent de la WuXia, perquè tots ells estan emmetzintats pel poder i el crim. Des dels proxenets fins als modernitzats. Una ciutat, dues violències, podríem dir; però amb alguns punts en comú interessants. Com en tantes altres pel·lícules, les reliques del passat (un ceptre centenari, unes espases mil·lenàries) són crucials per als arguments, però també la seva justificació com una forma de defensar la societat davant la tirania. Defensa els Ming enfront dels Ch'ing que al segle XVII van envair el país o, com Johnnie To ha recordat en una entrevista a CineÀsia, assegurar que "en un principi no era un grup criminal, sinó un grup antropolític". Alguna cosa semblant a l'argument preferit per la Yakuza xinesa, és a dir, la seva feina de mantenir l'ordre en la societat quan l'Estat va desaparéixer després de la derrota del 1945. Un esforç, com tants d'altres, per justificar l'injustificable.

Àsia també als quioscos

Si primer van ser els menjars i després han estat les pel·lícules, la tercera via de penetració cultural asiàtica a Espanya pot ser la seva literatura, encara que la carència de traductors és un handicap difícil de defugir. L'èxit comercial, malgrat el preu, de la sorprenent aparició simultània de dues versions del *Romance de Genji* de Murasaki Shikibu (l'editorial Destino n'ha venut 10.000 exemplars en tres mesos), de Haruki Murakami amb *Tokio Blues* (45.000 exemplars, encara que un servidor prefereix *La crónica del pájaro que da cuerdas al mundo*) i de la creixent producció editorial relativa a Àsia es reflecteix també en les col·leccions a quioscos, destinades al gran públic. Juntament amb *Asia Connection*, una col·lecció de periodicitat bisetmanal dedicada al "millor cinema asiàtic d'accio", amb pel·lícules com *Killer* o *El último héroe de China*, Planeta de Agostini ha llançat la Biblioteca Oriental, el significat de la qual sembla coincidir amb el que s'assigna a Àsia, amb autors xinesos (Amy Tan, Gao Xinjian), japonesos (Yasunari Kawabata, Yukio Mishima) i indis (Chitra Banerjee Divarakumar Manju Kapur). Malgrat tot, algunes col·leccions de mitjans de comunicació massius encara peuquen d'un eurocentrisme cada cop més difícil de justificar, i no hi ha tan sols una novel·la històrica de tema asiàtic.

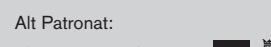
Hollywood retrata un Japó "disneytzat" de rostres xinesos

A la fi, la preciosista novel·la d'Arthur Golden, *Memòries d'una geisha* passa al cel·luloide. L'autor americà va cuidar la seva obra amb un lèxic excel·lent que va fer que els traductors s'hi trenquessin el cap (especialment, al japonès) i el seu èxit fou seguit per Kiharu Nakamura i Liza Dalby, que van treure a la llum les adaptacions excessives als desitjos del públic. No obstant això, el màrqueting de Hollywood ha estat incapaz de superar les dificultats de conjugar objectius tan contradictoris. La pel·lícula dirigida per Rob Marshall, *Memories of a Geisha*, desplega continus paisatges excelsos de cirerers en flor i converteix la guerra dels quinze anys (1931-45) en quelcom de tangencial, però no passa d'un argument simplista. Amb tan sols un parell de personatges xinesos entre el repertori principal, Ken Watanabe (*El último Samurái*) i Koji Yakusho (*Shall we dance?*), Zhang Ziyi, Michelle Yeoh o Gong Li presenten autèntiques desfilades de quimonos, però en un paisatge propi de Disney dedicat a perpetuar la imatge del Japó del crisantem. Durant el període Shōwa (1925-89) en què es desenvolupa la pel·lícula, les *geishas* ja eren objecte d'atenció per la seva tasca en la modernització del Japó, però les seves guies van ser, més aviat, les *jokyū* (女給) cambreres de café); i, sobretot, les *moga* (モガ de modan gaaru, o dones que preferen portar roba occidental).

L'erotisme d'Araki, a Madrid

El fotògraf japonès més cotitzat, juntament amb Hiroshi Sugimoto, es presenta a La Fàbrica, la galeria de Madrid que pertany al grup que organiza *PhotoEspaña* i edita revistes com la literària mensual *Eñe* o l'anual *Matador*, el darrer fascicle de la qual està dedicat a Àsia i inclou poemes de Yosano Akiko. Nobuyoshi Araki ha retratat la mort, la vida de Tòquio i la personalitat femenina, amb uns retrats de nus que han adquirit una especial notorietat, especialment a partir de les multes i dels arrestos de la policia nipona a causa de les seves exposicions de fotos que, en moltes ocasions, caminen sobre la línia que separa l'erotisme de la pornografia. <http://www.arakinobu.yoshi.com/>

Bascos a les Filipines

Juan Sebastián Elcano, Miguel López de Legazpi o Juan de Salcedo entre els primers conqueridors, a més de Domingo de Salazar, el primer bisbe o Simón de Anda, que va derrotar els britànics el 1764 després de l'ocupació de Manila. Més tard, bona part de les famílies més emprenedores, com els Abóitiz, Ayala, Elizalde, Garchitorena, Araneta, Bilbao o Ynchausti han contribuït a deixar una empremta pròpia en la identitat filipina que s'ha encarregat d'estudiar Marciano R. De Borja en un llibre *Basques in the Philippines* (University of Nevada Press, 2005). De Borja s'estén a enumerar el llegat que ha passat a formar part de la pròpia cultura filipina, des de províncies com Nova Biscaia, ciutats com Urdaneta o Mondragó i fins i tot personatges a les novel·les filipines més significatives. Crisóstomo Ibarra, el personatge principal de les novel·les escrites per l'heroi nacional, tenia ascendència basca o, sense anar més lluny, Luis Asperri, personatge central de l'última novel·la filipina publicada a Espanya, *Mi hermano, mi enemigo* de Francisco Sionil José (Madrid, Maeva, 2004). De Borja ha estat nomenat cònsol a Madrid i espera aprofitar i publicar aviat la versió en castellà, dins una coneiguda sèrie d'estudis bascos de la University of Nevada Press www.nvbooks.nevada.edu.

Un quart de segle després de Park

El dictador de Corea del Sud des de 1961, Park Jung-Hee, va ser assassinat el 1979, fet que va donar pas a una breu "primavera de Seül" el 1980, etapa seguida fins al 1988 per un altre règim militarista, del general Chon Doo Hwan. Park va deixar una pobra contribució als valors democràtics: va col·laborar amb la colonització japonesa, va delatar antics companys de l'exèrcit i va organitzar dos cops d'estat, el segon per abolir la constitució que ell mateix havia posat en marxa. No obstant això, Park és considerat també el pare de l'Estat de tendència cap al desenvolupament que va treure els seus compatriotes de la pobresa més extrema per convertir-los en ciutadans d'un país industrialitzat, tot i que amb importants desigualtats socials. Així, el 25è aniversari d'aquesta desaparició s'ha viscut enemig de sentiments contradictoris. La seva màxima repetida insaciabile "Visquem bé!" (*cháll sarabose*) ha recordat les carencies d'un govern capítat en exclusiva en l'àmbit econòmic de la gestió, però també ha portat a una "Nostàlgia Park Jung Hee" amb possible rendibilitat electoral, ja que la seva filla Park Geun Hye és ara al davant del *Hannara* o *Grand National Party*, el partit conservador desbancat per Kim Dae Jung el 1997.

Valors en l'apogeu asiàtic

Els factors culturals són considerats normalment més com un obstacle per entendre Àsia que com una explicació de la seva expansió. Sean Golden, director del Centre d'Estudis Interculturals de la Universitat Autònoma de Barcelona, està interessat des de fa anys –tant per la seva trajectòria personal com pel seu convenciment–, de la necessitat d'incorporar aquest eix a les coordenades necessàries per entendre Àsia. El fet de creure's qui sap què al voltant dels valors asiàtics va declinar a partir de la crisi del 1997, com va passar amb la *nihonjinron* japonesa, un cop va rebentar l'economia de la bombolla. Una clara conseqüència d'això és el seu llibre *Multiculturalismo versus Unilateralismo en Asia: el peso internacional de los "valores asiáticos"* (Barcelona, Cidob, 2004) on no només reuneix un repertori excel·lent d'especialistes sinó que també realitza un esforç important per explicar l'impacte d'aquests valors als àmbits polític, econòmic o de seguretat.

Comentaris i suggeriments: casaasia@casaasia.es

Economia

Societat

Cultura

Alt Patronat:

